

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 136**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

Tack för brevet det var så in- och utställsamt och så märkligt med Selma. Det får jag säga var ett underverk. Det var ju roligt, som det är, men än roligare hade det varit om hon hade bibehållit sitt eget hem. Åtminstone måste hon ha eget rum på ett av ställena, vara riktigt hemma t. ex. hos Helvica och bara fara på besök till de övriga. Det har ju alltid gått så utmärkt bra med mamma och Olive, som du vet, men det tillskriver jag villkorligen min kloshet att låta mamma ha sitt gamla hem hos mig, så att hon inte behöve stanna i Husegelf länga än det passade henne och dem. Detta, som Selma nu försöker, kommer inte att gå. Tala med Helvica härnäst.

Ja tack för dikteringen till Hugo, men att skicka honom upplysningar om när jag är född, det står jag inte ut med. Om du, som älskar båda parterna, vill göra det för hans skull, så må du. Några årtal behöver du inte, säg bara, att jag har studerat där och där och varit lärarinnan, gjort resor etc. etc. Till Leopold Kunde jag hänvisa på svenska skrifter, men det är ju omöjligt med Hugo. Vad som finns över mig på franska är en uppsats i en bok av Madame Bernadine-Sjörstedt, den kom hösten 1908 och är mycket vidlyftig. Bokens namn kan jag inte säga det var rätt. Pages suédoises. I november 1908 tror jag, att "Revue bleue" (inte le petit bleu) hade en lång uppsats av Bellesort, men denna har jag inte själva läst. Den var nog om Gösta Berling. Nu i Revue des deux mondes, näst nästa häftet hade Bellesort en uppsats om Fauchard suédoiseller vad det var, det var en annalens tillräckliga tankar. Dessa, L'invincible ha om i jul nummer hos Perrin & Co. Paris. Jerusalem första del och Gösta Berling, ha nummer långt för detta på Lammis förlag. Hetta det inte, nej jag minns inte hur hans första kallade sig. Men Lammis är ju död, förlaget gjorts oersvinnat, av böckerna såldes väl bara några på exemplar. Om de nu är ute i bokhandeln igen, vet jag inte. Kan du Leopold Kunde slappa den, eller skicka till Hugo Kunde på den franska & svenskspråkiga avdelningen på Générative biblioteket i Paris.

Tu du göra dig besvär att säga att detta, så är du snäll, du förstår
ju, att min franska inte räcker till för så mycket. Det är ju dumt
om bellesant gör sig opopulär, han brukar nog skriva gamla
skrymror om mig också, men det är mycket värdigt och
beundras på samma gång. Jag undrar om det inte skulle vara
fallet ^{om mitt i detta hellet} om man finge läsa hela artikeln. Såkligen
har han rätt. Han är mycket klok, ja jag menar rätt från sin
franska synpunkt. Han ser ju nödvändigt att förutgå synpunkt.

Tack för fotografierne. Jag har med glädje behållit ett av dem,
och sånde tillbaka de öfriga i samma omslag, som för resten
inte var så bra. De var rätt klumpiga, så de kanske hit
och värre ha de väl blivit mer. Jag tycker detta är ett litet gen-
tyd av osäkerhet i arbetet, då de fina klubbningen för
resten inte fick visa sig. Jag tog det beqvämaste. De andra verkade
litet oroligt, tycker jag. — Jag kan inte begripa, att du inte fick
mitt brev på söndag. Jag skrev på Fredag. På lördag förve nyöppnings-
sen brevet till Schultström, samma dag fraktras det med häst till
men kanske att det där inte kan komma med något nagg till Göteborg.
På söndags eftermiddag var det nog kommit, men då bringbäres ju in-
gen post.

du, ett sådant brev. Jag himlar inte svara på fjärdedelan. Du
skulle jag fråga dig om du ville spörja någon gammal bekant bänning
Otto Petersson t. ex om en gammal prästfru, som har skrivit till mig.
Du skall läsa dessa brev, ty de äro nog samma, och så skall du tänka
efter om något kan göras. Jag skall idag sånda prästfrun samt till Per,
men det är ju ingenting. Det skulle ordnas för dem av någon klubb man
måste. De borde göra sessionen gennat, så det av inkonsterna ansås
till skulderna. Ja det skulle gripas in på, att inte denna hjälplösa be-
hövde ha det så svårt. Tala med Auguste eller Amalia, jag tror inte
Bodde är en människa, annars skulle jag ha skrivit till honom. Du
ser själv, att inte gåvar eller insamlingar kunna hjälpa eländet, utan
en överenskomst med fordringsägarna eller en session. Det var
Rov verkligen i hjärtat, då jag ser denna gamla klubb och så gör
det mig i ditt alman. Men naturligtvis måste man först
ha litet reda på om någon hjälp är möjlig. Farväl. Ditt brev var nu
natt. Helgen 7. 4. Din Selma.